

obligare la plata unui impozit aferent unor venituri pe care nu le-a realizat, nu este corectă.

11. Prin sentința civilă nr...../29.09.2010, Tribunalul Arad a respins acțiunea.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

Societatea reclamantă a încheiat în data de 05.02.2004 un contract de închiriere cu S.C. „X” S.R.L. privind imobilul situat în Arad, nr. înscris în C.F. nr. Arad.

În baza acestui contract reclamanta a facturat contravaloarea chiriei lunare precum și a utilităților aferente imobilului închiriat.

Dat fiind faptul că la data de 31.12.2007, sumele facturate societății S.C. „S” S.R.L. nu au fost încasate, reclamanta a apreciat că factura de stornare nr. /31.12.2007 în sumă de xxxxxx lei emisă în baza N.C nr. xx/31.12.2007 nu trebuie inclusă în bilanțul aferent anului 2007.

Este de reținut că factura fiscală nr. /31.12.2007 înregistrată în evidența contabilă în decembrie 2007 prin care s-a stornat facturile de chirie și utilități neîncasate începând cu luna iunie 2007, a fost expediată la data de 23.05.2008 prin poștă cu confirmare de primire la adresa din localitatea nr., jud. Arad, factură înapoiată către S.C. X S.R.L. cu mențiunea „firmă desființată din localitate” la data de 27.05.2008.

La solicitarea instanței de a face dovada comunicării și înregistrării în contabilitatea S.C. „X” S.R.L. a facturii stornate, reclamanta nu a făcut această dovadă.

În cauză sunt incidente prevederile art. 19 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal "(1) Profitul impozabil se calculează ca diferența între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare."

- pct 12 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal:

12. Veniturile și cheltuielile care se iau în calcul la stabilirea profitului impozabil sunt cele înregistrate în contabilitate potrivit reglementărilor contabile date în baza Legii contabilității nr.82/1991(...) „

-în conformitate cu -art.11 alin. 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

"(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției"

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

Corectarea documentelor ART 159 ;

(1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul original, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care să înscrie numărul și data documentului corectat.

(2) în situațiile prevăzute la art 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d)."

- pct. 20 (1) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal:

20. (1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării, sau după facturarea livrării/prestării chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior înregistrării și înregistrării taxei în evidentele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui articol se aplică și pentru livrări intracomunitare. (...)

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de aceasta data, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului."

Ca atare, în condițiile în care înregistrarea veniturilor nu este condiționată de achitarea contravalorii serviciului prestat, cu excepția declarării falimentului beneficiarului, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea reclamantă a stornat în mod nejustificat suma de xxxxx lei cu consecința redimensionării veniturilor și a stabilirii impozitului pe profit în sumă de xxxxxx lei.

Cum în speță reclamanta nu a putut face dovada că beneficiarul nu a înregistrat și achitat facturile care poartă semnătura de primire a acestuia deși această obligație îi incumbă potrivit art. 1169 Cod civil, instanța a înlăturat apărarea invocată de reclamantă și nu se mai justifică solicitarea de plată a impozitului aferent sumelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2007, ca fiind lipsită de orice mijloc probator.

Pe cale de consecință, obligațiile fiscale calculate prin Decizia de impunere nr. /12.01.2010 sunt legal datorate de către reclamantă precum și majorările de întârziere calculate corect în baza art. 120 Cod procedură civilă, motiv pentru care, reținându-se nelegalitatea și temeinicia actelor administrative contestate, emise de pârâtă, instanța respinge acțiunea reclamantei.

III. Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs reclamanta S.C. „X S.R.L.” considerând-o ca netemeinică și nelegală.

În motivarea recursului reclamanta a arătat că, în primul rând consideră că în motivarea respinsă prima instanță a respins cererea sa de probațiune prin care a solicitat efectuarea unei expertize financiar contabile prin care să se stabilească dacă debitoarea S.C. „X S.R.L.” a mai desfășurat în perioada iunie-noiembrie 2007 activitate la punctul de lucru din Arad, (aceasta fiind adresa imobilului închiriat) precum și dacă a înregistrat și contabilitate facturile aferente utilităților și chiriei pentru imobilul închiriat în această perioadă precum și factura de stomare pe care noi am emis-o.

Consideră că se impunea efectuarea unei asemenea expertize și pentru că reclamanta a menționat în întâmpinarea depusă la instanța de fond că nu a avut posibilitatea să verifice evidența contabilă a debitoarei sale pentru a constata modul în care au fost înregistrate facturile emise de noi.

Mai mult instanța de fond a reținut în motivarea soluției de respingere a acțiunii că reclamanta nu a putut face dovada că beneficiara sa nu a înregistrat și achitat facturile care poartă semnătura de primire deși a susținut instanța această obligație îi incumbă. Or, și aceste aspecte relevate de instanța de fond tot prin această expertiză solicitată de societatea reclamantă puteau să fie lămurite.

În privința aspectelor de fond, așa cum s-a arătat între societatea reclamantă S.C. „X” S.R.L. a fost încheiat la data de 05.02.2004 un contract de închiriere privind imobilul proprietatea reclamantei situat în Arad, Calea înscris în C.F. nr.... Arad.

În baza acestui contract s-a facturat către chiriasa reclamantei contravaloarea

publice nr. 1752/2005, unde la secțiunea 6 art.41 se prevede că elementele prezentate în situațiile financiare anuale se evaluează în conformitate cu principiile contabile generale prevăzute în prezenta secțiune, conform contabilității de angajamente. Astfel efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente șunflecunoșcununci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsură ce trezoreria saheivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate în contabilitate portate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Potrivit principiului prudenței enunțat la art.44 din același act normativ evaluarebuie făcută pe o bază prudentă putând fi inclus numai profitul realizata la **data bilanțului**

Aceleași principii sunt reluate în Reglementările contabile din 29.10.2009 conform Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Directiva a VII-comunităților Economice Europene aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice 3055/29.10.2009.

Plecând de la aceste consideree la data de 31.12.2007 s-a constatat că aveau o sumă importantă facturată către S.C. „X ” S.R.L. fără însă a încasa nimic de la debitoare considerat în lumina celor de mai sus că nu se justifică a include această sumă în bilanțul aferent anului 2007 trebuind a se avea în vedere așa cum s-a arătat numai profitul realizat la data bilanțului.

Prin urmare a întocmit factura de stornare și a expediat-o la adresa debitoarei la comuna Frumușeni nr.509, județul Arad. Acesta este sediul social al debitoarei cu care aceasta era la acea dată înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Arad.

Prin urmare, se arată că atâta vreme cât a emis facturile către chiriașa sa fără ca aceasta să mai beneficieze de serviciile prestate de reclamantă și în lumina principiilor contabile mai sus enunțate solicită anularea deciziei de impunere atacată fiind corectă soluția de obligare a reclamantei la plata unui impozit aferent unor venituri pe care nu le-a realizat.

În subsidiar s-a solicitat o soluție de anulare parțială a deciziei de impunere atacată.

Astfel potrivit art VII.1 din contractul de închiriere încheiat cu S.C. „S” S.R.L. întârzierea la plata chiriei timp de 3 luni consecutive duce la rezilierea de drept a contractului în favoarea proprietarei... în această situație după trecerea a trei luni consecutive de neplata a chiriei respectiv lunile iunie, iulie și august 2007 contractul a fost reziliat conform înțelegerii părților. Prin urmare nu se mai justifică solicitarea de plată a impozitului aferent sumelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2007, perioadă în care așa cum s-a arătat contractul era reziliat.

Faptul că a continuat să emită facturi de chirie și după data la care contractul

În considerentele întâmpinării s-a arătat că, instanța de fond în mod temeinic și legal a reținut că în condițiile în care înregistrarea veniturilor nu este condiționată de achitarea contravalorii serviciului prestat, cu excepția declarării falimentului beneficiarului, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. „X” S.R.L. a stornat în mod nejustificat suma de xxxxxx lei cu consecința redimensionării veniturilor și stabilirii impozitului pe profit în sumă de xxxxxxxx lei.

Cum reclamanta-recurentă nu a putut face dovada că beneficiarul nu a înregistrat și achitat facturile care poartă semnătura de primire a acestuia, deși această obligație incumbă potrivit art. 1169 Cod civil, instanța de fond în mod temeinic a înlăturat apărarea invocată de aceasta că nu se mai justifică solicitarea de plată a impozitului aferent sumelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2007, ca fiind lipsită de orice mijloc probator.

Pe cale de consecință, a statuat instanța de fond, obligațiile fiscale calculate prin precizia de impunere nr. xx/12.01.2010 sunt legal datorate de S.C. „X” S.R.L., la fel și majorările de întârziere, motiv pentru care Tribunalul Arad, reținând legalitatea temeinicia actelor administrative atacate, a respins acțiunea reclamantei.

Pârâta - intimată, consideră că hotărârea pronunțată de instanța de fond este temeinică și legală, bazată pe o corectă interpretare a actelor existente la dosar și prevederilor legale incidente în cauză.

Prin recursul formulat, S.C. „X” S.R.L. a invocat, în primul rând, ca și motiv de admitere a recursului, neefectuarea expertizei contabile, susținând într-un mod totuși nefondat că prin această expertiză putea să dovedească cele susținute în acțiune.

Recurenta-reclamantă a omis însă să precizeze că instanța de fond i-a solicitat instanța de judecată din data de .09.2010 să facă dovada comunicării cu S.C. „S” S.R.L. a facturii de stomare seria nr./31.12.2007, pentru a analiza oportunitatea efectuării unei expertize contabile, solicitare la care recurenta nu s-a conformat până la termenul din data de 29.09.2010. Recurenta-reclamantă a arătat la termenul din data de 29.09.2010 că nu poate face dovada comunicării și primirii acestei facturi de către S.C. „S” S.R.L. Drept urmare, reclamanta neputând dovedi că a comunicat beneficiarei facturii de stomare, în mod temeinic și legal instanța de fond a respins cererea de probațiune formulată de reclamantă, constatând că expertiza contabilă nu este utilă și concludentă pentru soluționarea fondului pricinii.

Se precizează că verificarea impozitului pe profit s-a efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și a H.G. nr. 44/2004, pentru perioada 01.01.2006 - 30.09.2009.

Urmare a verificării efectuate, organele de control au constatat următoarele:

- societatea a stornat venituri în sumă totală de xxxxxxxxx, în baza notei contabile

nr./31.12.2007:

publice nr. 1752/2005, unde la secțiunea 6 art.41 se prevede că elementele prezentate în situațiile financiare anuale se evaluează în conformitate cu principiile contabile generale prevăzute în prezenta secțiune, conform contabilității de angajamente. Astfel efectele tranzacțiilor și ale altor evenimente sunt Tecunoscuti unci când tranzacțiile și evenimentele se produc (și nu pe măsurare trezoreria sa hivalentul său este încasat sau plătit) și sunt înregistrate/în contabnitate; portate în situațiile financiare ale perioadelor aferente.

Potrivit principiului prudenței enunțat la art.44 din același act normativ evaluare buie făcută pe o bază prudentă putând fi inclus numai profitul realizaț/fa ata bilanțului.

Aceleași principii sunt reluate în Reglementările contabile din 29.10.2009 conform Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Directiva a VII-omunităților Economice Europene aprobate prin Ordinul Ministerului Finanțelor Publice 3055/29.10.2009.

Plecând de la aceste considerente la data de 31.12.2007 s-a constatat că aveau mă importantă facturată către S.C. „S” S.R.L. fără însă a încasa nimic de la debitoare considerat în lumina celor de mai sus că nu se justifică a include această sumă anțul aferent anului 2007 trebuind a se avea în vedere așa cum s-a arătat numai profit alizat la data bilanțului.

Prin urmare a întocmit factura de stornare și a expediat-o la adresa debitoarei muna nr....., județul Arad. Acesta este sediul social al debitoarei cu ca easta era la acea dată înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă ibunalul Arad.

Prin urmare, se arată că atâta vreme cât a emis facturile către chiriașa sa fără ceasta să mai beneficieze de serviciile prestate de reclamantă și în lumina principiile contabile mai sus enunțate solicită anularea deciziei de impunere atacată nefiind corec soluția de obligare a reclamantei la plata unui impozit aferent unor venituri pe care nu le alizat.

În subsidiar s-a solicitat o soluție de anulare parțială a deciziei de impune acată.

Astfel potrivit art. VII.1 din contractul de închiriere încheiat cu, S.C. „S” S.R. târzierea la plata chiriei timp de 3 luni consecutive duce la rezilierea de drept ontractului în favoarea proprietarei... în această situație după trecerea a trei lu onsecutive de neplata a chiriei respectiv lunile iunie, iulie și august 2007 contractul a fo ziliat conform înțelegerii părților. Prin urmare nu se mai justifică solicitarea de plată opozitului aferent sumelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 007, perioadă în care așa cum s-a arătat contractul era reziliat.

Faptul că a continuat să emită facturi de chirie și după data la care contrac

În considerentele întâmpinării s-a arătat că, instanța de fond în mod temeinic și legal a reținut că în condițiile în care înregistrarea veniturilor nu este condiționată de achitarea contravalorii serviciului prestat, cu excepția declarării falimentului beneficiarului, în mod corect organele de inspecție fiscală au stabilit că S.C. „Intertec S.R.L. a stornat în mod nejustificat suma de xxxx lei cu consecința redimensionării veniturilor și a stabilirii impozitului pe profit în sumă de xxxxx lei.

Cum reclamanta-recurentă nu a putut face dovada că beneficiarul nu a înregistrat și nu a achitat facturile care poartă semnătura de primire a acestuia, deși această obligație revine în sarcină potrivit art 1169 Cod civil, instanța de fond în mod temeinic a înlăturat apărarea invocată de aceasta că nu se mai justifică solicitarea de plată a impozitului aferent venimelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2007, ca fiind lipsite de orice mijloc probator.

Pe cale de consecință, a statuat instanța de fond, obligațiile fiscale calculate prin aplicarea precizia de impunere nr./01.2010 sunt legal datorate de S.C. „X” S.R.L., la fel și de majorările de întârziere, motiv pentru care Tribunalul Arad, reținând legalitatea și temeinicia actelor administrative atacate, a respins acțiunea reclamantei.

Pârâta - intimată, consideră că hotărârea pronunțată de instanța de fond este temeinică și legală, bazată pe o corectă interpretare a actelor existente la dosar și pe prevederilor legale incidente în cauză.

Prin recursul formulat, S.C. „X” S.R.L. a invocat, în primul rând, ca și motiv de admitere a recursului, neefectuarea expertizei contabile, susținând într-un mod total nefondat că prin această expertiză putea să dovedească cele susținute în acțiune.

Recurenta-reclamantă a omis însă să precizeze că instanța de fond i-a solicitat instanța de judecată din data de 15.09.2010 să facă dovada comunicării cu S.C. „Sivaxim” S.R.L. a facturii de stornare seria nr./31.12.2007, pentru a analiza oportunitatea efectuării unei expertize contabile, solicitare la care recurenta nu s-a conformat până la termenul din data de 29.09.2010. Recurenta-reclamantă a arătat termenul din data de 29.09.2010 că nu poate face dovada comunicării și primirii acestor facturi de către S.C. „X” S.R.L. Drept urmare, reclamanta neputând dovedi că a comunicat beneficiarei factura de stornare, în mod temeinic și legal instanța de fond a respins cererea de probațiune formulată de reclamantă, constatând că expertiza contabilă nu este utilă și concludentă pentru soluționarea fondului pricinii.

Se precizează că verificarea impozitului pe profit s-a efectuat în conformitate cu prevederile Legii nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și a H.G. nr. 44/2004, pentru perioada 01.01.2006 - 30.09.2009.

Urmare a verificării efectuate, organele de control au constatat următoarele:

- societatea a stornat venituri în sumă totală de xxxxxxxxxx în baza notei contabile nr. xxx/31.12.2007.

plimentar în sumă de xxxxxx lei. Pentru neplata ia termen a impozitului pe profit stabilit
plimentar au fost calculate majorări de întârziere în sumă de xxxxxxxxx lei.

În fapt, societatea recurentă avea încheiat contractul de închiriere
/02.2004 cu S.C. „S” S.R.L. având sediul în localitatea n
....., jud. Arad, durata acestuia fiind de 5 ani, respectiv pentru perioada 01.03.2004
03.2009.

Societatea comercială „X” S.R.L. a emis în cursul anului 2007 lit
C. „S” S.R.L. facturi fiscale reprezentând contravaloarea chirie aferen
obilului închiriat precum și a utilităților achitate către furnizor careții a
st încasate.

Prin factura nr./31.12.2007, înregistrată în evidența contabilă în lun
cembrie 2007, societatea recurentă a stornat facturile de chirie și utilități neîncasate și
pediat factura de stornare clientului la data de 23.05.2008 prin poștă, cu confirmare c
mire, la adresa din localitate....., nr. 509, jud. Arad. Factura a fost înapoia
tre S.C. „Intertec” S.R.L. cu mențiunea „firma desființată din localitate”, la data c
05.2008.

Prin înregistrarea facturii de stornare aferentă facturilor de chirie neîncasate emis
tre S.C. „S” S.R.L., societatea a diminuat baza impozabilă la impozitul pe profit cu sum
e 287.329,21 lei.

Se arată că, ajustarea bazei de impozitare efectuată de către societatea recuren
în emiterea facturii de stornare nr./31.12.2007 nu este corectă și legală
ondițiile în care, așa după cum rezulta din documentele existente la dosarul cauz
societatea recurentă are în derulare un contract de închiriere cu S.C. „S” S.R.L., facturi
ornate reprezintă facturi ce cuprind contravaloarea chiriei și a utilităților pentru
eriodă de timp cât contractul nu era anulat iar motivul pentru care facturile au fo
ornate a fost acela că aceste facturi nu au fost achitate de către clientul S.C. „S” S.R.L.

Veniturile din prestări de servicii se înregistrează în contabilitate pe măsur
ectuării acestora, nefiind condiționată înregistrarea lor de încasarea integrală.

Emiterea unei facturii de stornare în cazul în care nu a fost încasată contravaloare
serviciilor prestate este permisă, conform prevederilor legale citate mai sus, numai
tuația declarării falimentului beneficiarului, situație neprobată de către societate
clamantă.

Se mai arată că, parte din facturile stornate reprezentând contravaloare
iriei și a utilităților respectiv facturile nr./10.04.2007, r
...../09.05.2007,/11.05.2007,...../11.06.2007,...../11.06.200
...../12.06.2007.poartă

semnătura de primire a beneficiarului.

Prestatorii de servicii pot emite facturi cu valorile înscrise cu semnul minus

vederile art. 213 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, în vederea emiterii unei decizii motivate de către Direcția Generală a Finanțelor Publice a Jud. Arad - Biroul Soluționării contestațiilor, s-a solicitat Activității de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. a Jud. Arad conform punctului 9.9 din Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 519/2005 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

„9.9. La solicitarea organului competent de soluționare, organele care au efectuat activitatea de inspecție fiscală vor întocmi un proces-verbal de cercetare la fața locului pentru lămurirea aspectelor care fac obiectul contestației, semnat de organul de inspecție fiscală, și care va fi adus la cunoștință și contestatorului”, efectuarea unei cercetări la fața locului la societatea S.C. „S” S.R.L., aplicându-se procedura controlului încrucișat, din care să rezulte modul de înregistrare și achitare al facturilor de chirie și utilități emise de S.C. „X” S.R.L., pe perioada iunie 2007 - decembrie 2007.

La data de 13.04.2010, Activitatea de Inspecție Fiscală Arad cu adresa nr. /13.04.2010, înregistrată la D.G.F.P. a jud. Arad sub nr. /14.04.2010, comunicat organului de soluționare competent Procesul verbal nr. /13.04.2010 din care a rezultat că nu s-a putut efectua controlul încrucișat deoarece S.C. „S” S.R.L. nu funcționează la sediul declarat, iar administratorul judiciar și lichidatorul judiciar al societății nu a putut pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală actele și documentele solicitate, întrucât nu deține evidența contabilă a societății.

În legătura cu motivele invocate de societatea recurentă, acestea nu au putut fi ținute în soluționarea favorabilă a contestației, în virtutea principiului general de drept specialia generalibus derogat, având în vedere că legislația fiscală nu prevede ajustarea bazei de impozitare în cazul neîncasării facturilor de la clienți, ci doar în cazul declarării falimentului acestora, ceea ce nu este cazul S.C. „S” S.R.L.

Pe cale de consecință pretenția recurente de anulare a impozitului pe profit aferent sumelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2007, nu poate fi luată în considerare în condițiile în care organele fiscale au fost în imposibilitate de verificării modului de înregistrare și achitare a facturilor emise de recurentă către S.C. „S” S.R.L., având în vedere că însăși recurenta, chiar după neplata chiriei timp de 3 luni consecutive nu a considerat reziliat de drept contractul.

Afirmația recurente că „nu se mai justifica solicitarea de plată a impozitului aferent sumelor facturate pentru lunile septembrie, octombrie și noiembrie 2007” nu are suport legal, deoarece emiterea de către aceasta în continuare a facturilor către S.C. „S” S.R.L. demonstrează faptul că însăși S.C. „X” S.R.L. nu a considerat contractul de închiriere reziliat de drept, în lipsa documentelor justificative de natura mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală din care să rezulte că beneficiarul nu a înregistrat și achitat facturile, care poartă semnătura de primire a acestuia, susținerea

zultă că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au stabilit că societate
curentă a stornat în mod nejustificat suma de xxxx lei aferentă facturii de stornare nr.
...../31.12.2007 și pe cale de consecință au redimensionat veniturile stabilind un impozit
pe profit în sumă de xxxxxxxx lei,' motiv pentru care recursul recurenteii este neîntemeiat.

De asemenea, se învederează că, din punct de vedere contabil, Ordinul nr.
1.752/2005 pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu directivele europene
prezintă definiții clare privind creanțele pentru care exista risc de neîncasare în viitor.

Referitor la majorările de întârziere în sumă totală de xxxxx lei aferente impozitului
pe profit, calculate în sarcina recurenteii prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale
complementare stabilite de inspecția fiscală nr...../12.01.2010, pârâta consideră că stabilirea
de majorări de întârziere aferente impozitului pe profit în sarcina recurenteii reprezintă
o măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece debitul reprezentând impozitului pe profit
în sumă totală de xxxxx lei a fost stabilit în mod corect de organele de inspecție fiscală
rezultă că și majorările de întârziere aferente impozitului pe profit, în suma de 29.239 lei
reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur
principalem*, au fost stabilite în mod corect.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 308 din Codul de procedură civilă
publicat și actualizat; art. 19 alin. 1, art. 11 alin. 1, art. 22, art. 138 lit. a) și d) și art. 15
alin. (1) și alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările ulterioare
pct. 12, pct. 20 (1) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 de aprobare a Normelor
metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal; - art. 6 alin. 1 din Legea
contabilității nr. 82/1991, republicată; pct. 33, pct. 175, pct. 215 din O.M.F.P nr. 1.752 d
7 noiembrie 2005 factualizat*) pentru aprobarea reglementarilor contabile conforme cu
directivele europene.

V. Analizând hotărârea recurată prin prisma motivelor de recurs Invocate, dar și c
ficiu, sub toate aspectele, conform art. 304¹ Codul de procedură civilă, Curtea reține c
nu exista nici un motiv de modificare sau casare a hotărârii primei instanțe, recursul fiind
nefondat.

În temeiul unui contract de închiriere încheiat pe durata de 5 ani (01.03.2004
01.03.2009) reclamanta recurentă, în calitate de proprietar al imobilului închiriat, a em
catre chiriașă S.C. S S.R.L. mai multe facturi reprezentând chirie aferentă lunilor iunie
noiembrie 2007, curent electric și penalități pentru neplata curentului electric.

Facturile nu au fost plătite de S.C. S S.R.L. în aceste condiții, motivat și c
mprejurarea că societatea chiriașă nu ar mai fi folosit imobilul, recurenta a storn
facturile neachitate și, la calculul impozitului pe profit, a avut în vedere o bază c
mpunere diminuată cu valoarea facturii stornate.

În aceste condiții, autoritatea fiscală a considerat că stornarea nu produce efecte

Astfel, apărarea reclamantei recurente se întemeiază, pe de-o parte, pe presupunerea că S.C. S S.R.L. a încălcat dispozițiile contractuale: nu a respectat termenul de închiriere de 5 ani (art. III contract) sau nu a notificat încetarea contractului înainte de termen (art. VII.3 contract). Pe de altă parte, se susține că, oricum, contractul a fost reziliat de drept prin neplata chiriei timp de 3 luni consecutiv, cf. art. VI 1.1 contract astfel încât cel puțin chiria pe lunile septembrie-noiembrie 2007 nu ar trebui avută în vedere la calculul impozitului.

Curtea înlătură aceste apărări:

- pe prima, deoarece în caz de nerespectare a contractului, recurenta avea posibilitatea să pornească acțiune judecătorească împotriva chiriașei; este adevărat că avea această obligație, dar într-o astfel de situație va trebui să accepte că pasivitatea poate fi opusă autorităților fiscale deoarece neîncasarea contravalorii serviciului prestat (punerea la dispoziție a bunului închiriat, chiar dacă nu a fost folosit efectiv de chiriaș) nu poate conduce la ajustarea bazei impozabile decât în caz de insolvență a chiriașei, cf. art. 138 al. 1 lit. d Cod fiscal, ceea ce este nedovedit;

- se înlătură și cea de-a doua apărare deoarece rezilierea de drept trebuia constatată judecătorește pentru a putea fi opusă autorității fiscale, ceea ce iar nu a fost dovedit.

Având în vedere cele mai sus expuse, administrarea probei expertizei fiscale solicitate de reclamantă ar fi fost inutilă.

Întrucât așa fiind, văzând că sentința Tribunalului Arad este legală și temeinică Curtea, în temeiul art. 312 Codul de procedură civilă, va respinge recursul. Fără cheltuieli de judecată.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de recurenta S.C. X S.R.L. în contradictoriu cu decizia emisă de către Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, împotriva sentinței civile nr.09.2010 pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr...../2010.

Fără cheltuieli de judecată.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică